

F. t. L. om Toldafgifterne m. m.

- Anm.* 1. Indkommer en Maskine i adskilt Stand, toldbehandles den som en Helhed, naar det i Klareringsangivelsen anføres, at Delene samlet udgør en Maskine, og Toldopsynet skønner Rigtigheden heraf. Indkommer elektriske Maskiner forbundne med andre Maskiner, enten anbragte paa disse eller paa fælles Fundamentplade, fortoldes hele Genstanden som en elektrisk Maskine.
- 2. Til Maskiner henregnes i tarifmæssig Henseende kun saadanne — af faste og bevægelige Dele bestaaende — Indretninger, som i snævrere Forstand kan henføres under Begrebet Maskiner, og navnlig ikke Kedler, Kogekar, Beholdere og lignende Apparater.
- 3. Som Maskindele fortoldes kun saadanne Genstande, som kan erkendes at være Dele af den egentlige Maskine, samt Transmissionsdele, saasom Remskiver, Aksler, Lejer, Tandhjul m. v. Er saadanne Dele ikke færdigt forarbejdede, kan de toldbehandles som tilsvarende færdige Maskindele, naar Klarereren fremsætter Begæring derom.

Ligesom i den nugældende Toldlov — Løbe-Nr. 166—168 — er Maskiner og Maskindele opførte som en særlig Gruppe. Ved Overgangen til almindelig Værdibeskatning vilde det i og for sig være naturligere at optage de paagældende Artikler under de Grupper, hvorunder de efter Materialets Art hører hjemme. Naar man alligevel — i Hovedsagen — har bibeholdt samme Gruppering som nu, skyldes dette toldtekniske Grunde, idet Maskiner og Maskindele — særlig de førstnævnte — ofte er af en saa sammensat Natur, at det ved den praktiske Toldbehandling vil være vanskeligt at fastslaa, hvilken af Bestanddelene der rettest bør lægges til Grund for Tarifieringen. I det hele taget vil Anvendelsen af den almindelige Fortoldningsregel for sammensatte Varer — at Genstanden tariferes efter den karaktergivende Bestanddel — her føre til en uensartet og tilfældig Toldbehandling. Paa den anden Side har man anset det for nødvendigt at begrænse Gruppens Omraade i Forhold til nu, idet Afgrænsningen mellem Maskiner og almindelige Redskaber og Værktøj er særdeles vanskelig, naar Talen er om mindre Genstande, og det samme gælder i endnu højere Grad med Hensyn til mindre Maskindele, hvor en Adskillelse mellem saadanne Dele og Dele til Redskaber, Apparater, Automobiles, Vogne m. v. ikke med blot nogenlunde Sikkerhed lader sig gennemføre ved den praktiske Toldbehandling. Begrænsningen er sket ved Fastsættelsen af en Mindstevægt af de Genstande, der herefter vil kunne fortoldes under nærværende Gruppe, og denne Vægtgrænse har man ment passende kunde sættes ved 15 kg. Enkelte særlig karakteristiske Maskiner og Maskindele er dog undtagne fra denne Regel. Dette gælder Elektromotorer og visse Dele af disse, Skrive- og Regnemaskiner og pneumatisk Værktøj samt de særskilt tariferede Symaskiner, Symaskinstel og Landbrugsmaskiner og Dele til disse. For Maskinernes Vedkommende vil Vægtgrænsen ikke faa større Betydning, idet der ud over de særligt nævnte, for hvilke Reglen ikke kommer til Anvendelse, kun findes faa Maskiner, der vejer under 15 kg pr. Stk., og de fleste af disse — væsentligst forskellige Køkkenredskaber og Husgeraad som Kød-hakkere, Isfrysemaskiner, Tæppefejmaskiner og lignende; forskellige Indretninger til Kontorbrug; mindre Værktøj, f. Eks. Bor (til Haandkraft, men med Drev og Hjul), smaa Dunkrafter m. v. — kan iøvrigt næppe med nogen større Ret henføres under Begrebet Maskiner. For Maskindelens Vedkommende vil Vægtgrænsen bevirke, at en Del særskilt indførte Dele (Reserve dele) og Transmissionsdele vil blive henviste til Fortoldning som andre Forarbejdnings af det paagældende Materiale, hvilket saavel i beskatningsmæssig som i beskyttelsesmæssig Henseende maa skønnes naturligt.